

# РЕШЕНИЕ

№ 6848

гр. София, 12.12.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 13.11.2012 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова**

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **2516** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 219 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ и дял III АПК. Образувано е по жалба на [фирма] срещу мълчалив отказ на Главния архитект на Столична община /СО/ и последвалия изричен отказ обективиран в писмо № ГР-70-00-15 от 16.03.2012г. на Главния архитект на СО.

В жалбата се посочва, че в законовия срок след подаване на заявлението не е издаден искания административен акт, поради което е подадена жалба срещу мълчаливия отказ. В открито съдебно заседание от 29.05.2012г. се посочва, че много след срока за произнасяне е издаден и изричен отказ, които се обжалва. Моли, съдът да отмени постановените откази и да задължи Главния архитект да издаде визата за проектиране. Съображения са изложени и в писмени бележки. Претендира разноски съобразно представен списък.

Ответникът – Главния архитект на СО, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Счита същата за неоснователна и моли съдът да я отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и след като провери обжалвания акт съобразно чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт по силата на чл. 214, т. 1 АПК и чл. 215, ал. 1 ЗУТ. Визата за проектиране разрешава параметрите на застрояване в имота и е предпоставка за инвестиционното проектиране, поради което същата представлява индивидуален административен акт, такъв акт е и отказът за издаването и. Жалбата е подадена от лице, за което е налице

правен интерес от оспорването, тъй като административното производство е започнало по заявление на „Т. П. С.“, като това лице е собственик на урегулирания поземлен имот, за който се иска издаването на виза за проектиране. Жалбата е в срока по чл. 149, ал. 2 АПК – заявлението за издаване на виза е подадено на 13.01.2012г. Срокът за издаване на виза, съгласно чл. 140, ал. 1 ЗУТ е 14-дневен от постъпването на заявлението и в процесния случай е изтекъл на 27.01.2012г. Жалбата подадена на 13.02.2012г. е в срок. С оглед Постановление № 4 от 22.09.1976г. на Пленума на ВС постановеният по – късно изричен отказ следва да се разгледа в производството. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че се обжалва в срок, подлежащ на оспорване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

[фирма] се легитимира като собственик на УПИ XVIII-974,1148,1227 от кв. 7А по плана на [населено място], местност „ж. к. Д. II част“. Със Заявление № ГР-70-00-15 от 13.01.2012г. до Главния архитект на СО е поискано издаване на виза за инвестиционно проектиране (чл. 140, ал. 3 ЗУТ) на административно производствена сграда в собствения на дружеството имот. Към заявлението, освен документ за собственост, е приложено и копие от виза от 2007г. В законовия срок визата не е издадена, а на 16.03.2012г. е постановен изричен отказ за издаване на виза за проучване и проектиране. Посочено е, че визата не може да бъде издадена, тъй като за м. Д. 2 – II част се процедира подробен устройствен план (ПУП) – План за преструктуриране на [жк], ал. 6 ЗУТ се спира прилагането на действащия подробен устройствен план. По делото е представена Заповед № РД-09-50-1216/24.11.2009г. на Главния архитект на СО, с която е допуснато изработването на планове за регулация и режими на застрояване за преструктуриране на жилищен комплекс за местностите посочени в заповедта, вкл. и Д. 2 II част.

По делото е изслушана и приета без оспорване от страните съдебно - техническа експертиза /СТЕ/. Вещото лице подробно е анализиало отрежданията за УПИ XVIII-974,1148,1227 от кв. 7А по плана на [населено място], местност „ж. к. Д. II част“ по сега действащите планове. Посочило е, че съгласно изработеният план за регулация и режими на застрояване за преструктуриране на Д. 2 II част, няма промяна в устройствената зона, предвижданията и параметрите на застрояване на процесния имот. Промяна има само в номерацията на квартала. В СТЕ е посочено, че в ДВ бр. 28/05.04.2011г. е обнародвано съобщение за изготвения план за регулация и режими за застрояване за преструктуриране на ж. к. Д. 2 II част, но поради постъпили възражения по плана, изработването на кадастралната карта и други съображения към момента няма изработен и приет нов план за регулация и режими за застрояване за преструктуриране на ж. к. Д. 2 II част. Съдът кредитира заключението на вещото лице като правилно, обосновано и кореспондиращо с останалите доказателства по делото.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

За издаването на виза за проектиране е бил сезиран компетентния административен орган – чл. 140, ал. 1, изр. 2 ЗУТ. Постановеният изричен отказ е издаден от компетентен орган. След като компетентен административен орган е бил сезиран с искане да издаде административен акт той е длъжен да издаде същия в законовия срок. При неиздаването му е налице постановен мълчалив отказ. Сроковете за произнасяне на административния орган обаче са инструктивни, поради което ако след изтичането им и при подадена жалба срещу мълчаливия отказ бъде издаден

изричен административен акт, същият подлежи на съдебен контрол в производството по проверка на мълчаливия отказ.

В разпоредбата на чл. 110 от ЗУТ са посочени подробните устройствени планове. Съгласно чл. 110, ал. 4 ЗУТ в приложимата редакция, за преструктуриране на жилищни комплекси, на промишлени, курортни, туристически и други селищни образувания се изработва и прилага план за регулация и режим на застрояване. Легално определение на понятието „преструктуриране” се съдържа в разпоредбата на § 5, т. 24 ДР на ЗУТ „Преструктуриране на жилищни комплекси, на промишлени, курортни, туристически и други селищни образувания" представлява промяна на тяхната структура и застрояване, в това число и чрез образуване на урегулирани поземлени имоти за съществуващи и за нови сгради, за обществено озеленяване, както и за друго предназначение, въз основа на подробен устройствен план. Разпоредбата на чл. 22 ЗУТ регламентира застрояването и неговите параметри в жилищните комплекси. По общото правило на чл. 133, ал. 1 ЗУТ в процеса на изработване на ПУП, какъвто безспорно е и планът по чл. 110, ал. 4 ЗУТ, инвестиционно проектиране за нови строежи в поземлените имоти може да се разрешава въз основа на ПУП, извадка от изработвания проект за ПУП. Алинея 6 на същия текст предвижда изключение от това правило предвиждайки, че план-извадка не се изработва за части от територията, за които изработваният проект за подробен устройствен план не променя предвижданията на действащ подробен устройствен план. В тези случаи задължително се издава виза за проектиране. Визата за проектиране представлява копие (извадка) от действащ подробен устройствен план с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти, с означени налични сгради и постройки в него и в съседните имоти и с нанесени линии на застрояване и допустими височини, плътност и интензивност на застрояване и други изисквания, ако има такива, както и допустимите отклонения по чл. 36 от ЗУТ. В процесния случай от доказателствата по делото (СТЕ) се установи, че няма промяна в устройствената зона, предвижданията и параметрите на застрояване за УПИ XVIII-974,1148,1227 с новия ПУП, а се променя само номерацията на квартала. Следва да се отбележи, че в заповедта, с която е допуснато изработването на ПУП – планове за регулация и режими за застрояване за преструктуриране на жилищните комплекси Д. 1 и Д. 2 (Заповед № РД-09-50-1216/24.11.2009г.) не е посочено, че се спира прилагането на действащия устройствен план.

При така изложеното се налага извод, че оспорените откази следва да се отменят, а делото като преписка да се върне на административния орган за ново произнасяне, тъй като издаването на виза за проектиране е в правомощията на главния архитект на СО. В случай, че същият прецени, че не може да бъде издадена виза за проектиране следва подробно да мотивира отказа си, като посочи какви са разликите между действащия ПУП и проекта на ПУП по чл. 110, ал. 4 ЗУТ, необходимо ли е изготвянето на план – извадка и т. н.

С оглед изхода на спора претендираните от жалбоподателя разноски следва да му се присъдят в доказан по делото размер на основание чл. 143, ал. 1 АПК. Жалбоподателят е направил разноски в размер на 650,00, от които 50,00 лв. държавна такса, 100,00 лв. депозит за СТЕ и 500,00 лв. договорено и внесено възнаграждение за един адвокат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] мълчалив отказ на Главния архитект на Столична община и последвалия изричен отказ обективиран в писмо № ГР-70-00-15 от 16.03.2012г. на Главния архитект на СО.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Главния архитект на СО за ново произнасяне в съответствие с мотивите на решението и в 14-дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Столична община, [населено място], [улица] да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район Искър, ж. к. Д. 2, [улица], ет. 3 сумата от 650,00 (шестстотин и петдесет) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не може да бъде обжалвано или протестирано.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: